

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara ut mater viventium diligenda, numer. 11

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](#)

admodum fuit certa à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei; opus est enim mediatore ad mediatorem ipsum, nec alter nobis utile quam Maria & rursum: Denique Maria omnibus omnifaciat et sapientibus, & insipientibus copiosissima charitate debitricem se fecit, omnibus misericordia sua aperit, ut de plenitudine eius accipiant universi, Aeger curationem, Tristis consolacionem, Peccator veniam, Iustus gratiam, Angelus latitudinem, denique tota Trinitas gloriam, Filius persona carnis humana substantiam, ut non sit quis se abscondat à calore eius: & quem admodum Sol super malos, & bonos in differenter oritur: sic ipsa Sole amata praterita non discessit mentis, sed omnibus se exorabilem, omnibus clementissimam praeberet omniū denique necessitatibus amplissimo quodam miseratur affectu. hec ex Bernardo.

8. Anto. 10 Certe, ut dixi cap. 30. ex S. Antonio 4. partit. 15. c. 9. §. 2. Sapientia, & auctoritas Deiparæ in munere Aduocatæ eluet, quod causam nostram euincit contra Adversarium sagacem, qui est dæmon in causa desperatissima, qualis est peccatoris, & apud Deum ludicrum iapiuntissimum, & pariter iustum, quem placat. Merito igitur Augustinus serm. 28. de Sanctis ad Virginem: Sit, inquit, per te excusabile, quod per te ingerimus: siue impertrabile, quod fidamente poscimus: accipe quod offerimus: redona quod rogamus: excau'a quod timemus: quia tu es spes unica peccatorum: per te speramus delictum remissam & in te beatissima nostrorum est expectatio premiorum. hæc Augustinus. Et vero cū Virgo sanctissima, vt cap. 16. dicebamus, sit Aquæductus cœlestium gratiarum, & in corpore mystico Ecclesiæ sit collum, sit radix, nec non Fenestra, Scala, & Porta cœli, & Stella maris; sit etiam mediatrix nostra, vt cap. 30. ostendimus: qui voluerit cœlestib[us] donis repletus, ad hunc Aquæductum accedit: qui Christi capit[us] influxus vberes desiderat, huic collo coniungatur, huic radici vniatur: similiter per hanc fenestram, per hanc scalam, per hanc portam in cœlum descendere, ac intrare nütatur: hanc apud Christum mediatrixem ad ea exoranda, quæ saluti sunt necessaria, adhibeat: per hanc maris stellam in medijs huius vitæ procellis cursum iuum ad cœlestem dirigit portum: etenim quoad stelle huius aspectū non amiserit, ipem habet ex procellis hinc e-
vadendi maximam: Tale, inquit, Bonaventura in spec. ca. 3. est officium Stelle nostra Marie, qua Innocenti, namigantes per mare mundi in natus innocensia

vel pœnitentia dirigit ad littus cœlestis Patritæ: Proper hoc bene innocentius aut sic: Quibus ratiolis possunt nauic inter tot pericula pertransire usque ad littus Patritæ? Certe, inquit, per duo sedicet per lumen & filiam, iacti per fidem crucis: & per virtutem lucis quam peperit nobis Maria Marus stella. hæc Bonaventura ex Innocencio, cui consonat explicatio illa Petri Damiani Pial. 22. Virga tua, & baculus tuus ipsa me consolata sunt: sit enim in terram de Afflitione p[ro]t in Virgine virga, & baculo cruce, misericordia, p[ro]p[ter]e, & consolatio continetur. Quis autem enumerare valeat eos, qui per Virginem Christo conciliati sunt, vel qui Virginis ope à molestissimis tentationibus & perplexitatibus sunt liberati? vel, quod maius est, vires huiusmodi tentationibus relistenti ad consequendam visitationem coronam sunt adepti? Quot per Virginem à cœno peccatorum ad Christi gratiam emiserunt? Quot tepidi mox à Domino euomendi, non statim velut arbores in fructuose sunt succisi, ne terram frustra occuparent, sed per Virginem expectati, ut fructus ficerent? Quot à seculi, & ambitionum fluctibus ad tutissimum sacrae Religionis portum Virginis auxilio commigitarunt?

Cæsarius libr. 7 miracul. ca. 1. de Virgine a-
gens, paucis multa complectitur. Ipse, inquit,
est orbis conservatrix, & tribularum consola-
trix, sit filii famulantum defensatrix, per ipsam
peccatores illuminantur, desperati ad confessionem
reparantur, Apostolæ ad Deo per ipsam Deo mirabiliter conciliantur, iusti revelationibus consolan-
tur, nomencantur, & memoriales eius morbos sanant,
dæmones fugant, vincula solvant, timores pollant, ten-
tationes compescunt, per ipsam pusillanimes confortantur,
torpentes excitantur, iecti misericorditer
renovantur, diligentes se diligit, imo dilendo
præueunt & honorant, & contemnen[ti] se, quia
in illa est punctus & humiliat, apud ipsam electua-
ria sunt confortativa, unguenta sanativa, Nomen Eccl[esi]os. 2. 4.
eius super mel dulce, & hereditas eius super mel,
& fons, morientibus assitit, & mortuorum an-
imas ad vitam perdici eternam. hæc Cæsarius,
que omnia toto illo lib. 7 multis mina-
culis, & exemplis comprobat, atque con-
firmat.

DEIPARA UT MATER VIVEN- tium diligens.

11. **Q**uarto ad Virginis devotionem illud Quartæ.
M. m. quoq[ue]

quoque nos inflammare debet, quoniam Deipara, vt cap. 27. vberius dixi. Mater est viuentium, mater etiam nostra, cui à Christo, dum esset in cruce, in Ioanne in filios traditi sumus illis verbis: *Mulier ecce filius tuus: cumque ipsa egregie matris munera in nos exercet* *Camat enim nos, curam nostri gerit, à malis animæ, & corporis liberat* Deum iustè contra nos iratum placat: quæ omnia plenius cap. 27. 28. & 29. ostendimus: diuinam quoque nobis misericordiam exorat, de quo cap. 16. egimus. debemus & nos tanq[ue] Mati, cuius auxilio, atque præsidio in primis egimus, officijs, atque obsequijs respondere, eiique omnem deuotionis cultum impendere, hoc enim & nobis Christus in cruce illis verbis ad S. Ioannem: *Ecco mater tua: significasse videtur, vt scilicet eam tanquam matrem agnoscamus, eiique debitam obseruantiam exhibeamus.* Quid autem ei tanquam matri prestare debeamus, deinceps sequentibus capitibus aperiens, in hoc autem Christi in nos benignitatem, atque misericordiam agnoscamus, qui non sua solum dona nobis conferre voluit, sed talēm etiam matrem, talēmque aduocatam, quæ diuinarum gratiarum dispensatrix esset, humano generi prouidit, quæ suis precibus istam eius in nos iustè propter nostra peccata concitata mitigare posset. Quia in re fecisse perinde videtur, ac pater aliquis, qui cum filium corripere, ac cädere iusta de causa vult, aliquem tamē exoptat, qui filii plagas ab eo

Ezech. 13. deprecetur, vt iure apud Ezechielem capitul.

& 22.

13. & 22 conqueratur, quod non fit, qui se opponat pro terra, ne dissipet eam. hoc tamen Mater misericordiae præstare solet: precibus enim pro terra crebrò se opposuit, quemadmodum capit. 30. diximus. Animaduertendum tamen est CHRISTVM Dominum prius matri dixisse: *Mulier ecce filius tuus.* Virgo enim ad nos iuuandos ex sua charitate permouetur, notisque suo materno affectu præuenire solet: cui tamen à nobis sedulò pro nostra tenuitate est respondendum, ideoque subiungitur: *Ecco mater tua,* sicut autem S. Ioannes ablique mora ex ea hora accepit eam in sua. ita & nos statim in cordis nostri intima per singularem in Virginem pietatem, atque deuotionem reverenter eam accipere debemus: ipsa verò iuxta illud Ecclesiast. 13. Non se difficultem præbebit: *sed obniabit nobis quæsi mater honorificata:* Matrem enim

Ioan. 19.

Ex hac ho-

ra statim in

Virginis

dandum

cor.

Ecc. 13.

quæsi

mater

honorificata

:

Matrem enim

honorisficiatam eam appellat Ildefonsus ser. 1. *Udinus* de Assumpt.

DEIPARÆ DEVOTIO EST BONVM,
honestum, utile, ac delectabile.

Quinto, Virginis Deipare deuotio triplacem illam rationem boni, honesti, delectabilis (de quo agit S. Thomas 1. part. q. 5. a. st. 6. ex Ambrōzio libr. 1. de offic. cap. 9.) in se una seorsim complectitur; quare in eorum animis, qui parvū Virginis sunt studiosi non decus tantum, atque ornamentum, sed uirtutem etiam, atque f. Tom. dulcedinem partit maximam; vt ex hoc etiam capite pietas in Virginem omni ratione à nobis sit procuranda. Huic porrò triplici beno quod in deuotione erga Deiparam inueniuntur, aptanto: quæ Eccl. 2. 4. de eadem Virgine dicuntur; ad bonum enim honestum spectat il- lud: *Ego quasi terebinthus extendi ramos meos & rami mei honoris, & gratia, ego quasi viu fructificauis suauitatem odore, & flores mei fructus honoris, & honestatis.* De bono verò uile mox subiungitur: *In me gratia omnis via, & veritatis, in me omnis fides uita, & virtus, denique de dulcedine, ac suauitate, Spiritus, inquit meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel, & fauum: Cæterum ratione quoque hoc ipsum ostendamus. Et quod ad bonum honestum attinet, non est nobis valde laborandum, vt illud in pietate erga Virginem cumulatissime reperiri probemus; cùm ex superioribus peti picum sit, hanc pietatem maximè omnes decere; quid enim secundum Deum honestius, vel quid magis creaturas omnes decet, quam erga eam reverenter effici, eam singulariter venerari, quæ Dei omnium creatoris vera Mater est, quæ in nos tot contulit beneficia, quam Angeli in cælis, vt cap. 16. di- xi, officiosissime colunt, quæ vt cap. 17. often- di Patriarcharum decus dicitur, quod ex illo- rum nobilissimo sanguine procreata, maius il- lis ornamenti attulerit, quam ab eis accep- tit; cui us vultum omnes diuines plebis, nimis Sanctorum præcipue venerantur; cui, vt ca- citato vidimus ex persona humani generis di- citur illud iudic. 15. *Tu gloria Ierusalem, tu la- satio Israel, tu honorificans populus nostri.* Quo- circa S. Stephanus Rex Hungariae maximo gemitu suoq[ue] Regno vuiuerso duxit ornatum, resuere cum Hungariis Virginis familiam voluerit (est) appelle.*